A°. 1831. N°. 62.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 25 MEI.

POLEN.

WARSCHAU den 5 Mei. Een burger uit Lithauwen aangekomen, heeft aan de regering het berigt overgebragt, dat de opstandelingen Wilna zouden belegeren, en aan den vijand alle gemeenschap met zijn leger in Polen hadden afgesneden. Wanneer dit berigt ter kennis komt van den generalissimus, zal ongetwijfelt de moed onzer krijgslieden verdubbelen. De *Warschauwer Koerier* voegt er bij: „De opstandelingen zijn Lithauwers en Semogezen; hun geral beloopt op 24,000 man. De Russen zouden met de overblijfselen van hunne krijgsmagt en 14 kanonnen naar Wilna geweken zijn. Ingeval van eene belegering, zullen de inwoners voorzeker niet ledig zitten. Ook Kauen zou door de opstandelingen ingesloten zijn. — Gisteren gingen van het vijandelijke leger vele officieren, in het algemeen Polen, tot ons over. De meesten behooren tot de artillerie. Ook kwamen twee Tscherkesen van het korps onder den veldmaarschalk *Diebitsch* staande, en drie Turken, die een weinig Russisch en Italiaansch spreken. Deze zeggen, dat geen Turk een vriend der Russen is; daarregen hield hunne natie bovenal veel van de Polen. Zij verzochten in hunne nationale dragt gekleed te worden en dan voor de Poolsche zaak te mogen strijden.

VAN DE GRENZEN den 9 Mei. De opstand in Lithauwen zou zich steeds meer en meer uitbreiden. De opstandelingen zouden Minsk bezet hebben, en de gemeenschappen van het Russische leger hebben afgesneden. Deze omstandigheid wordt ons als de reden opgegeven, waarom het Russisch leger achterwaarts tegen de Bug getrokken is.

WARSCHAU den 10 Mei. Onze *koerier* meldt heden: Eergisteren ging de sprake, dat *Diebitsch*, aan het hoofd van een korps, van Radzywin en zelfs van Nieporent, de voorstad Praga naderde; maar dit gerucht is nog niet bevestigd geworden. De *Staats-courant* en de *Poolsche courant*, zoeken hunne lezers nog over de ontwapening van het Dwernicksche korps in de onzekerheid te houden, terwijl de eerste, op bijzondere berigten, en de laatste, op eenen brief uit Gallicien van den 7 Mei, beweert, dat *Dwernicki* slechts zijn woord van eer heeft gegeven, de wapenen op het Oostenrijksch grondgebied niet te zullen gebruiken, en de beslissing der Oostenrijksche regering ten dien opzigte te zullen afwachten; maar dat echter, toen eenige dagen later het korps van den generaal *Rork*, hetwelke zich met dat van den generaal *Rudiger* vereenigde, weder terug getrokken was, *Dwernicki* zich mede weder op het grondgebied van Wolhynie had begeven. De *Staats-courant* laat echter nu dit berigt volgen, dat hieromtrent nog geene officiele tijding ontvangen was, zoodat men de bevestiging daarvan nog moest afwachten. Daartegen meldt de *Warschauwer courant*, dat zij, helaas! voor hare lezers ook nog een tweede gerucht niet kan verbergen, ofschoon het nog bevestiging behoefde, volgens welk het korps van den generaal *Dwernicki*, op bevel der Oostenrijksche regering zoude zijn ontwapend en naar Hongarije gevoerd. — De *Warschauwer koerier* maakt ook gewag van een gerucht, dat de generaal *Skarzynski* aanmerkelijke voordeelen had behaald, en dat de regter vleugel van het Poolsche leger, zich wederom tot naar de Wierpz had uitgebreid. De Russische garderegimenten, die jaren lang te Warschau in bezetting lagen, zouden thans, onder aanvoering van den generaal *Kreutz*, te Stanislawow staan.

NEDERLANDEN.

BREDA den 22 Mei. Heden nacht omstreeks half twaalf uren keerde Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, van hoogstdeszelfs inspectie-reis, binnen deze vesting terug, heden morgen te tien uren vertrekt de Vorst naar 's Gravenhage.

BELGISCHE AANGELEGENHEDEN.

Den 20 Mei is te Brussel in het licht verschenen het navolgende:

DROGSTUK.

Aan de troepen in de provincie Antwerpen gestationneerd.

Een onvoorziene aanval der voorposten van de citadel had dwangmiddelen noodzakelijk gemaakt.

Thans nu de bevelhebber der citadel zich verzekerd, om de werken aan de lunette St. Laurens te doen staken, en aldaar slechts eene eenvoudige politiewacht te laten, moeten wij ook van onzen kant onze aangegane verbindtenissen eerbiedigen.

Ik zal niet dulden, gij kunt mij gerust gelooven, dat onze vijanden in het geringste onze nationale eer krenken; ik weet, hoezeer ik op uwen moed rekenen kan, om ze te doen eerbiedigen. Maar deze gebiedt, even zoo, dat wij den oorlog eerlijk voeren, en dat wij de overeenkomsten beleven tot de geregelde herstelling der vijandelijkheden. Uit naam van dat gevoel, hetwelk u even zeer als mij bezielt, noodig, ja gelast ik u des noods, de gestrengste krijgstucht in acht te nemen, en de bevelen van uwe, met mij vertrouwen bekleede bevelhebbers stipelijk te gehoorzamen.

„ *Surlet de Chokier.*

„ De minister van finantien,

„ *de Brouckere.*"

Kongres te Brussel.
Woensdag den 18 Mei.

Heden is het kongres van nieuw, voor de eerste maal, vergaderd geweest. De heer *de Gerlache* werd daarin, tot voorzitter verkozen met 86 stemmen, van de 120 tegenwoordig zijnde leden.

Hij aanvaarde zijne nieuwe werkzaamheden met de navolgende aanspraak:

Mijnheeren,

„ Voor de derde maal geroepen zijnde tot de eer, om deze doorluchtige vergadering te presideren, ondervond ik op nieuw de behoefte, om de welwillendheid mijner waardige en uitmuntende ambtgenooten in te roepen. Slechts aan vooringenomenheid en aan eene soort van achting voor uwe eigen daden mag ik uwe volharding bij uwe eerste keuze toeschrijven, terwijl er zich in den loop der vorige zitting zoo veel vaderlandsliefde en bekwaamheid ontwikkeld heeft. Het gewigtige der omstandigheden vermeerdert, ik beken het, nog mijne vreesachtigheid; ik bemin mijn land te zeer, dan dat ik niet met deszelfs toekomst bewogen zou zijn. Gij hebt begonnen met herzelve de liberaalste constitutie te geven, die er ooit bestaan heeft; gij waart bedacht, om dit groote werk te volvoeren door instellingen, welke de weldaden er van moeten verzekeren, toen de noodzakelijkheid, om het lot van den staat spoedig, door de keuze van een opperhoofd, te vestigen, plotseling alle gemoederen vervuld en bezig gehouden heeft. Indien wij zoo gelukkig zijn, mijnheeren, van ons spoedig en definitievelijk te constitueren, dan zal niemand onzer de opofferingen, die hij voor zijn land gedaan heeft, beklagen; en, indien er volharding en nieuwe opofferingen noodig zijn, om niet eensklaps de vrucht eener lange verwachting te verlieten, dan zult gij uwe vertegenwoordigden dit nieuw bewijs van wijsheid en moed insgelijks geven. Doch indien alle hoop, bij welke men ons tot dit oogenblik gehouden heeft, vervliegt, dan zult gij, met kalmte en standvastigheid, zoodanige partij kiezen als uwe waardigheid, de eer en het belang der natie betaamt. Ieder uwer zal bewijzen, dat hij bereid is, om zich voor het vaderland op te offeren, maar ook dat hij het vaderland niet aan opinien veel minder aan barrestogten wil opgeofferd hebben. Daar alleen is pligt; daar ook ligt de roem, en de ware volksliefde, welke niemand geven of ontnemen kan. Maar vergeet niet, ik smeek het u, hetgeen gij reeds voor het land deed! Het heeft van u een charter bekomen, dat geene logen maar eene wezenlijkheid is. Ja, wij willen vrij zijn, maar geen zins op de wijze onzer naburen, bij welke noch vrijheid, noch verdraagzaamheid, noch zelfs regtvaardigheid bestaat dan voor de partij, die de regering aankleeft. Ik besluit daaruit, dat België geen gedeelte van een ander land kan worden zonder zich zelve finantiëlijk te vermoorden. Maar, mijnheeren, het is, om het doel te bereiken, niet genoeg, reeds vrij te zijn; ook de wet moet geëerbiedigd worden en de regering krachtig wezen. Gij zult derhalve dat gouvernement, hetwelk u zijn aanwezen verschuldigd is, en geen goed kan doen, indien zijn gezag niet geëerbiedigd wordt, met al uw vermogen bijstaan. Eendragt heeft ons gemaakt wat wij zijn; tweedragt alleen kan ons doen ten onder gaan; al wie tracht tweedragt onder ons te verwekken is, ik verzeker het u, mijnheeren, geen Belg! Gij zult deze weinige woorden vergeven, hoop ik, aan een' man, die met de oppermagt niets gemeens heeft en het regt, om dezelve te gispen als het eerste onzer voorregten beschouwt, maar die tevens van oordeel is, dat de heiligheid dezer gisping geëvenredigd moet wezen aan de kracht van hem, welken men aanvalt. Alle zuivere en edele gemoederen zullen mij begrijpen. De natie en geheel Europa hebben het oog op ons gevestigd, wij hebben ons van veel onlangs uitgebrakten lasteren, zoo van binnen als van buiten, te wreken. Gij zult met daden, meer nog dan met woorden, antwoorden, mijne waarde ambtgenooten. Wij hebben meer dan ooit noodig, elkander te verstaan, zoo wel onder ons, als met het gouvernement en met de natie."

De heer sekretaris *Vilain XIIII* las eenen brief voor van den heer *d'Hane de Steenhuyse*, minister van oorlog, ter kennis brengende van het kongres, dat bij den regent om zijn verlag had gevraagd, en tevens een verslag inzendende, van zijne verrigtingen als minister van oorlog, met verklaarde bereidwilligheid tot het geven van al de inlichting, welke men zoude mogen verlangen. Het verslag zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

De heer *Lebeau*, minister van buitenlandsche zaken, geeft daarna openingen van den staat der aangelegenheden, die zijn departement betreffen.

Het eenigste officiele stuk bij den minister ontvangen, sedert hij het portefeuille aanvaardde, was de mededeeling der toetreding van het Fransche kabinet tot het protokol van den 20 Januarij. Deze officiele kennisgeving was hem, ten gevolge der aanzoeken daartoe door den heer *le Hon* gedaan, overgemaakt bij eenen brief van den generaal *Sebastiani*. Zijne Exc. verklaarde daarin, dat het Fransche gouvernement, tot het protokol van den 20 Januarij, was toegetreden,

[*Vervolg op den kant van deze blads.*]

alle belangen vereenigt, mitsdien geene mistrouwen worden, en men volharden moge met ons onaanzien nemelijke voorwaarden op te dringen, zullen wij, beworens een beroep op onze krachten te doen, voor het openbare gevoelen gerechtvaardigd zijn. Nog slechts eenige weinige dagen en het kongres zal, hoop ik, op eene stellige wijze bekend zijn met den uitslag der zaken onderhandelingen. Maar hoedanig zij zijn mogen, altoos zal het land weten, dat het kongres niets opgehouden heeft, zich getrouw te toonen aan zijne pligten en mijverig ten aanzien der nationale eer."

Nader gevraagd zijnde omtrent de aangevangen onderhandelingen met den prins *van Saksen-Koburg*, antwoordde de minister, dat, daar de zending te Londen geheel officieus en confidentieel was, het daarbij verkozen worden, dus, mits het protokol van den 20 Januarij annemende; zoude hij die ontwerp hebben opgegeven. Thans moest het Belgisch gouvernement, gehoele schikking, of van het herwinnen der vijandelijkheden, eerst het antwoord van den prins *van Saksen-Koburg* niet tot Koning der Belgen, kon verkozen worden, dus, mits het protokol van den 20 Januarij annemende; zoude hij die ontwerp hebben opgegeven. Thans moest het Belgisch gouvernement, in het in 't belang van België oordeelde, dat de Belgen het ingeslikte zaamheid, als den grondslag hunner onafhankelijkheid beveiligende en voor België het gemist van al de regten waarborgende, die uit hunnen stand voortvloeiden. — Deze kennisgeving had het gouvernement de maatregelen doen bespoedigen, om Luxemburg in staat van verdediging te stellen.

Het zoude nogmaals vervolgt spreker, eene dwaling zijn, te gelooven, dat er geene betrekking hoegenaamd meer tusschen de Conferentie te Londen en het Belgische gouvernement bestaat. Wij leven, en wij zullen, onder het gezag der wapenschorsing, en ter uitvoering van de daarmede verbondene voorwaarden, zijn wij verpligt tot de Conferentie toevlugt te nemen, als zijnde bemiddelares tusschen ons en Holland. Die stand van zaken zal niet ophouden tot op den dag eener

[*Vervolg op de volgende blads.*]

handelde geen onderwerp kon opleveren voor een algemeen verslag, maar in komité-generaal zou hij het kongres alle wenschelijke inlichting geven.

De vergadering besloot alzoo tot het houden van een komité-generaal, op aanstaanden Vrijdag, en deze zitting werd opgeheven.

Donderdag, den 19 Mei.

In deze zitting bragt de minister van justitie drie ontwerpen van wet ter tafel: een op de drukpers, een ander op de jury, het derde behelsde eene gedeeltelijke inrigting der regterlijke magt.

— De heer *Sauvage* deelde, als minister van binnenlandsche zaken, de vergadering mede, dat het ontwerp van wet, strekkende ter toekenning van nationale beloonigen aan degenen, die in de dagen van September gestreden hadden, morgen of overmorgen zoude worden overgelegd.

De heer *Robaulx* verlangde van Z. E. een gelijksoortig verslag, als de ministers van oorlog en van buitenlandsche zaken, elk ten aanzien van zijn departement, hadden gedaan; dan de heer *Sauvage* deed opmerken, dat hem dit, uit hoofde der uitgebreidheid van het zijne, veel tijd en veel moeite zoude kosten. Na eenige woordewisselingen met den heer *van der Weijer*, deed deze hem, volgens zijn zeggen, louter in het belang van het land, eenige vragen, en, ofschoon men van alle kanten riep, dat een dergelijk verslag niet behoefde, kwamen de beide heeren overeen, dat de heer *van der Weijer* den heer *Sauvage* eenige vragen schriftelijk zoude doen, welke de laatstgemelde op dezelfde wijze zoude beantwoorden.

De minister van financien bood wijders een ontwerp van wet aan, houdende eene belasting op het zout, en de heer *d'Oth* vraagde, of de Hollanders het fort St. Laurent te Antwerpen geruimd hadden, hetwelk de heer *de Brouckère* beantwoordde, door te zeggen, dat daarin van hooger hand was voorzien. De heer *Robaulx* verklaarde onder de woordewisselingen over deze aangelegenheid, dat, indien de Hollanders niet dadelijk al de grieven van België herstelden, de werken te Antwerpen niet alleen niet behoorden te worden gestaakt, maar men zelfs dadelijk moest beginnen en op Maastricht aanrukken.

„Ik vraag u," hernam daarop de heer *Davaux*, „wie kan dus oorlog verlangen op het oogenblik, dat onze zaken door een overleg staan te worden geschikt, hetwelk het lot van België voor altoos vestigen moet. Men leze de Hollandsche nieuwspapieren en men zal er in zien, hoe vergramd Holland tegen de groote Mogendheden is; trouwens sedert eenige dagen houden dezelve zich meer bezig met ons en verlaten Holland, zoodat het hooge onvoorzigtig zoude wezen, thans dat wij aan eene gelukkige ontknooping zijn, den oorlog te zoeken."

Geheim komité van Vrijdag den 20 Mei.

De leden waren in grooten getale daarbij tegenwoordig. Te half een uur begon de vergadering en de zitting duurde tot kwartier over 5 uren. Maar wat er in verhandeld werd is ditmaal een diep geheim gebleven. De leden keerden, elk op zich zelf, uit de vergadering, naar huis terug, en ontvlogten, als het ware, hunne eigen schim, om de menigte vragen te ontwijken, welker beantwoording de plegtige belofte van geheimhouding schenken zoude.

De *Emancipation* beweert, dat een st. st., van hooger hand gekomen, aan al de tegenwoordigen het stilzwijgen had opgelegd. Ook hij zou de belofte der meerderheid gestand doen. Of er het ontwerp in zij te beide gebragt, waarvan het *Journal d'Anvers*, den avond te voren, reeds gewaagde met de bijvoeging: „Honderd maal liever oorlog, dan in zulk eene schikking te treden!" is mitsdien nog niet bekend. Het gat aldus op: „Men meldt ons, dat de prins *van Saksen-Koburg* onze kroon heeft aangenomen op de volgende voorwaarden: 1°. België zal worden gelijk het in 1790 was; 2°. Koning *Willem* zal voor het verlies van Luxemburg schadeloos worden gesteld; 3°. Maastricht wordt eene Oostenrijksch-Pruisische stad; 4°. de Koning zal ingelijks schadeloos gesteld worden voor het verlies van Limburg, hetwelk ons blijven zou; 5°. de schuld blijft bepaald gelijk zij het, bij een der vorige protokollen, gedaan is.

De tekst zelve van het Londener protokol N°. 22 [in onze vorige onder deze rubriek hoofdzakelijk medegedeeld], zal veelligt de beste inlichting geven tot het maken van gissingen, omtrent het verhandelde in het geheim-komité van het kongres. — Zie hier die tekst:

„De gemagtigden der vijf groote Mogendheden hebben zich vereenigd, ten einde de besluiten te beramen, die, de vervulling der, in de protokollen van den 20sten en 27sten Januarij 1831 ontwikkelde oogmerken, verhaastende, het beste kunnen toebrengen, om, tusschen België en Holland, dien duurzamen vrede tot stand te brengen, welke het doel der zorgen van de vijf hoven en van hunne volstandige pogingen uitmaken.

„De hoofdstoffen van zulk eenen wenschelijken uitslag niet kunnende vinden dan in de *grondslagen, bestemd om de scheiding tusschen België en Holland daar te stellen*, grondslagen, gevoegd bij het protokol van den 27 Januarij 1831, en tot welke Z. M. de Koning der Nederlanden ten vollen is toegetreden, zijn de gevolmagtigden overeengekomen, dat hunne kommissaris te Brussel last zou bekomen, om, zonder het minste verwijl, opgemelde grondslagen aan het Belgisch gouvernement mede te deelen, hetzelve de voordeelen te doen gevoelen die zij België aanbieden en hetzelve die aan te raden.

„Is daarenboven door de gevolmagtigden besloten, dat hunne kommissaris de aandacht van het Belgisch gouvernement zou vestigen op het wezenlijk onderscheid tusschen de voormelde grondslagen wegens de schikkingen aangaande het grondgebied, welke voor fundamenteel worden gehouden, en onherroepelijk zijn, en die betrekkelijk de verdeeling der schuld en den handel op de kolonien, welke eene eenvoudige reeks van *voorstellen* uitmaken; dat, betrekkelijk de schuld, lord *Ponsonby* het Belgisch gouvernement zou onder het oog brengen, dat indien een gedeelte der schuld van het Koningrijk der Nederlanden op het Groot Hertogdom Luxemburg drukte, deze last noodwendig ook heden, in eene juiste evenredigheid, op dat Groot-Hertogdom moet blijven drukken, en voor zoo veel den last van België verligten; dat eindelijk, indien het Belgisch gouvernement tot de hier voren vermelde grondslagen toetrad, de gevolgen dier toetreding zouden moeten zijn

„De spoedige aftogt van alle de Belgische troepen die zich in het Groot-Hertogdom Luxemburg mogten bevinden.

„Het volstrekt ophouden van alle bemoeijing van de kant der Belgische regering in de zaken van dat land.

„Het onmiddelijk zenden van kommissarissen, grenscheiders en van kommissarissen ter geldelijke vereffening naar 's Gravenhage.

„De ondervinding der vorige te Brussel begonne onderhandelingen heeft niettemin de gevolmagtigden genoodzaakt om ook in overweging te nemen het geval, *waarin de grondslagen, bestemd, om de scheiding tusschen België en Holland daar te stellen*, door het Belgisch gouvernement mogten worden verworpen, of wanneer gezegd gouvernement in deszelfs vroegere zucht tot oorlog en veroveringen mogt volhanden.

„Ter voorziening in die gevallen hebben de gevol-

[*Vervolg op den kant van deze bladz.*]

*** *De Kamer van Discipline der Notarissen*, in het District LEYDEN, brengt ter kennisse van de daarbelanghebbenden, dat de gemelde Kamer thans bestaat uit de volgende Leden:

H. ROSKES, *President.*
P. BENEZET, *Rapporteur.*
A. ZUURDEEG, *Thesaurier.*
C. KLAVERWYDEN, *Syndic.*
J. G. CRAMERUS.
N. SAMSOM.
H. J. HOFSTEDE, *Secretaris.*

Alsmede dat de Kamer hare gewone zittingen voortduring zal houden in het Logement *de Zon*, de Breedestraat te Leyden, op den derden Zaturdag iedere maand, des middags ten twaalf ure.

Leyden den 14 Mei 1831.

H. ROSKES, *President.*
H. J. HOFSTEDE, *Secretaris.*

*** Heden heeft vrij voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, ANNA CAROLINA ELISABETH D'AILLY, hartelijk geliefde Echtgenoote van

A. T. L. RT. MULDER.

LEYDEN den 18 Mei 1831.

*** *Hoog-Heemraden van* RIJNLAND zijn voornemens op Zaturdag den 28 Mei 1831, des voormiddags ten ure, in het openbaar, in het Gemeenelandshuis van Rijnland binnen Leyden, bij inschrijving en opslag, te BESTEDEN

1°. Het leveren van 600 lasten Doorniksche Ballaststeen, aan te voeren aan de Werken langs het groote Haarlemmer- of Leydsche Meer en Braassemmer Meer, onder Leymuiden, Aalsmeer, Nieuwerkerk, Houtrijk, Rijnsaterwoude en elders.

2°. Het opzinken met Puin en Zand van de dieptens, voor de Paal-, Plank-, Stietwerken en onbehelde Gaven, met het aanleggen en ophoogen der Puinbeddingen, alwaar de Ballast-glooijingen opgebroken, op nieuw profil gebragt of gerepareerd zullen worden; onder Leymuiden, Aalsmeer, Nieuwerkerk, Slooten, Oude Rijnsaterwoude, Vijf huizen, Houtrijk, Rijnsaterwoude en Abeches.

3°. De leverantie van 585 ijzere Speibouten, 585 ditto vierkante Platen of Volgers en 585 ditto Speijen, te leveren op de Werken langs het groote Haarlemmer- of Leydsche Meer, onder Leymuiden, Aalsmeer, Slooten, Nieuwerkerk, Vijf huizen en Houtrijk, of een huize van den Onder-opzigter der Meerwerken *K. Beldam Kz.*, aan de Oudewetering, te goedvinden van de Directie.

4°. De leverantie van 36 lasten grove Brikpuin, aan te voeren en op te losten aan de Katwijksche Uitwatering bij de Buitenhuis V. tot op den eersten Barm.

Alles volgens aanwijzing door de respective *Opzieners* te doen.

De Bestekken liggen, van Heden af, ter lezing ter Secretarie van Rijnland te Leyden; alwaar bij den Opziener *K. Dubbeldam Kz.* aan de Oudewetering. Nadere onderrigting te bekomen bij den Opziener en bij de Rijnlandsche *A. Hanegraaff* te Leyden voorhoend, en omtrent de leverantie van Brikpuin aan de Werken bij Katwijk, bij den Opziener *Dubbeldam* aldaar.

*** Tegens Junij of Julij aanstaande, verlangd men in de Stad Leyden: Drie à vier BENEDEN- en twee à drie BOVEN-KAMERS, met een *Tuin* of *Tuintje*, *Koetshuis* enz., doch gedeeltelijk of ongemeubileerd, op de beste stand van de Stad. Adres, onder de letters A Z, met *gefrankeerde* brieven, aan den Boekverkooper A. VAN HOOGSTRATEN, Jr., te 's Gravenhage.

*** J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Woensdag den 1sten Junij 1831, des namiddags ten vier ure, te Amsterdam in *de witte Zwaan*, op de Nieuwen Dijk, presenteeren te verkoopen: Eene mooije nieuw aangekomene partij Rigasche- en Dantziger MASTEN en MOLENROEDEN, van diverse lengte, dikte, Spieren en Bootmasten, en andere HOUTWAREN. Liggende als bij Notitien wordt aangewezen, aan het Kantoor van BONTEKONING en AUKES, te bekomen zijn.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

magtigden besloten, dadelijk het Belgisch gouvernement te doen verklaren:

„1°. dat de schikkingen, *fundamentele* genaamd en welke begrepen zijn in de negen eerste artikelen van gezegde grondslagen, in de oogen der vijf Mogendheden, ten gevolge der protokollen van den 20 Januarij en 19 Februarij 1831, onherroepelijke schikkingen zijn;

„2°. dat, naar luid van § 2 van het protokol van den 19 Februarij, de onafhankelijkheid van België door de Mogendheden niet zal erkend worden, dan op de voorwaarden en binnen de grenzen, welke uit het protokol van den 20 Januarij voortvloeijen;

„3°. dat, indien de voorstellen, welke lord *Ponsonby* bij het tegenwoordig protokol gelast is te doen, niet mogten worden aangenomen, alle betrekkingen tusschen de vijf Mogendheden en de Belgische regering dadelijk zullen ophouden, en dat lord *Ponsonby* dadelijk Brussel zal verlaten; zoo ook, dat de Belgische gezant, welke zich te Parijs bevindt, verzocht zal worden, om zonder verwijl te vertrekken;

„4°. dat, ingeval van verwerping der hier boven vermelde voorstellen, indien de in hunne bezittingen door het Belgisch gouvernement beschadigde Mogendheden de noodige maatregelen mogten nemen, om hun wettig gezag te doen erbiedigen of te herstellen in alle de hun toebehoorende landen, welke buiten het neutraal verklaard Belgisch grondgebied liggen, de vijf Mogendheden, als zoodanig, van alle die maatregelen zal gevolg worden, welke zij, met gemeen overleg, de geschikte zullen oordeelen tot handhaving van de integriteit der bedreigde staten en ter vervulling der oogmerken, die zij in het fundamenteel protokol van den 20 Januarij 1831 zoo uitgedrukt hebben.

(*Gezonden.*)

— Verscheidene leden van het kongres hebben vrije kaarsjes gebragt bij den gezant *Bellard*, een ernstig de Jakobijnsche zelfverheffing, welke de heer *de Celles* zich tegens Frankrijk veroorloofde, niet mogte erkend beschouwd worden, als het uitwerksel van eenen kenschetsenden trek der Belgische natie. Op een derzelven stond echter den naam geschreven: *als bruder des vergnügen die worten aus Frankreich getrieben dem vorsitzer der verfassung entfallen.*